

RIKSDAGENS PROTOKOLL

1948

ANDRA KAMMAREN

Nr 36

13—17 november.

Debatter m. m.

Sid.

Lördagen den 13 november.

Svar på fråga av herr Dickson ang. förbättrad uppsikt över klientelet å Forsane yrkesskola.....	3
---	---

Onsdagen den 17 november.

Svar på interpellation av herr Wiberg ang. rätt att vid taxering åtnjuta avdrag för medlemsavgifter till s. k. branschorganisationer	6
Akademisk undervisning i statskunskap	9
Världshälsovårdsorganisationens rörelsefond	12
Interpellation av herr von Seth ang. arbetstillstånd för brandstationer och branddammar i kommunerna	15

Samtliga avgjorda ärenden.

Onsdagen den 17 november.

Statsutskottets utlåtande nr 233, ang. utgifter å tilläggsstat I (socialdepartementet)	8
— nr 234, ang. utgifter å tilläggsstat I (kommunikationsdepartementet)	8
— nr 235, ang. utgifter å tilläggsstat I (ecklesiastikdepartementet)	8
— nr 237, ang. utgifter å tilläggsstat I (inrikesdepartementet) ..	12
— nr 238, ang. utgifter å tilläggsstat I (folkhushållningsdepartementet)	15
— nr 239, ang. befrielse från skyldighet att erlagga överuttagningsavgift för elektrisk kraft	15
— nr 240, ang. internationell överenskommelse rörande flygsäkerhetstjänsten på Island	15

	Sid.
<i>Statsutskottets</i> utlåtande nr 241, ang. ersättning för sjukdom, som drabbat vissa elever vid tandläkarhögskolan	15
<i>Bevillningsutskottets</i> betänkande nr 60, ang. ändrad lydelse av förordningen ang. postverkets ansvarighet för försändelser och medel, som mottagits till postbefordran	15
<i>Andra lagutskottets</i> utlåtande nr 57, ang. ändrad lydelse av lagen om tillståndstvång för byggnadsarbete	15

Lördagen den 13 november.

Kl. 2 em.

§ 1.

Svar på fråga ang. förbättrad uppsikt över klientelet å Forsane yrkesskola.

Herr talmannen lämnade på begäran ordet till

Chefen för socialdepartementet, herr statsrådet MÖLLER, som anförde: Herr talman! Herr Dickson har till mig riktat följande frågor: »Har statsrådet uppmärksammat, att tillämpningen av gällande bestämmelser beträffande uppsikten över klientelet å Forsane yrkesskola medför svåra obehag och besvärigheter för allmänheten i orten och även i övrigt synes leda till osäkra och otillfredsställande förhållanden? Är statsrådet i så fall i tillfälle lämna något meddelande huruvida någon ändring i systemet, syftande till en förbättring, överväges?»

Till svar på frågorna får jag anföra följande.

Forsane yrkesskola är en av våra bäst skötta anstalter i sitt slag. Den är en öppen, välorganiserad och skickligt ledd institution, som åstadkommit goda resultat i sin elevbehandling. Statens inspektör för ungdomsvårdsskolorna har ingen anmärkning mot skolans skötsel, ej heller landsfogden i länet eller landsfiskalen i orten. Ingen av dessa tre kan ge någon anvisning på hur ändrade regler för tillsyn och elevvård skulle minska antalet rymningar från skolan.

Någon sådan ändring i systemet, som herr Dickson efterlyser i sin andra fråga, överväges icke. Däremot har socialstyrelsen för avsikt att föreslå inrättandet av särskilda observationsanstalter för rymmare inom ungdomsvården.

Vidare yttrade:

Herr DICKSON: Herr talman! Jag ber att till socialministern få rikta ett tack för hans svar på min fråga och särskilt för att han varit nog förekommande att skicka mig detta svar i förväg.

Det egendomliga inträffar, att jag är mycket mer nöjd med svaret än med de frågor, som jag själv har ställt. Jag skall återkomma till detta om ett ögonblick, men först skall jag uttala min tillfredsställelse över den sista meningens i statsrådets svar. Där ställs nämligen i utsikt just en sådan ändring som jag avsett — jag har kallat den en ändring i systemet, vilket kanske är formellt oriktigt. Det är emellertid en ändring som säkert kommer att medföra de förbättringar som jag hade hoppats på, och jag är övertygad om att befolkningen omkring Forsane yrkesskola och även polismakten där nere komma att motta detta budskap med mycket stor glädje och tillfredsställelse. Just de rymningar, som utföras av vissa kanske litet mera företagsamma och kanske litet mera på sidan om samhället komna pojkar, är det som åstadkommit de svårigheter jag påtalat. Så snart en rymning anmälts, har polismakten utan stor risk för att sätta sin profetiska tillförlitlighet på spel kunnat säga, att om så och så många timmar skulle en bilstöld eller någon annan stöld komma att bli rapporterad. Dessa rymningar ha lett till svåra obehag där nere. Kan man få det ordnat så, att de värsta av initiativtagarna till rymningarna bli observerade på en annan anstalt och skilda från de andra pojkarna, blir det säkert mycket bättre, och jag är mycket glad över att detta ställts i utsikt.

Svar på fråga ang. förbättrad uppsikt över klientelet å Forsane yrkesskola.

Sedan måste jag beklaga, att formuleringen av min fråga blivit sådan, att den alldeles uppenbart kan tolkas så, att jag skulle ha velat kritisera ledningen för skolan i fråga. Det har jag icke avsett. Tvärtom försökte jag formulera frågan så, att ingen fläck skulle falla på skolans ledning, men när jag nu läser vad jag själv åstadkommit, finner jag, att formuleringen nog kan ge anledning till den tolkning, som otvivelaktigt socialministern och, enligt vad jag vet, även andra gjort. Jag beklagar verkligen detta, och jag hoppas, att det vid den publicitet, som kan uppkomma omkring denna fråga, skall komma till uttryck, att det inte var min avsikt att kritisera ledningen för skolan, utan att jag velat påtala omständigheter som ligga utanför ledningens kontroll.

Chefen för socialdepartementet, herr statsrådet **MÖLLER**: Herr talman! Jag vill tacka frågaren för det mycket sympatiska anförande han hållit i detta sammanhang. Jag skulle nu vilja lämna några upplysningar utöver själva svaret på frågan. Jag kan visserligen inte analysera dem närmare, eftersom det bara gäller en kort fråga. Hade det varit en interpellation skulle man kunnat utveckla saken bättre, men uppgifterna ha dock sitt intresse.

Forsane yrkesskola har 55 elever, vilka betraktas som normala pojkar. De äro alla över 15 år. Utav dem är det 17 stycken som deltagit i rymningarna. Det är ju ganska mycket, men enligt socialstyrelsens erfarenhet förekomma sådana rymningar epidemiskt, som man säger, vid vissa tidpunkter. Ett tu tre går det en svallvåg från en yrkesskola och sprider sig till många andra. Rymningarna komma därigenom att inträffa ungefär samtidigt.

Vid denna skola är det en elev som rymt nio gånger. Han har gjort sig skyldig till bilstölder, cykelstölder och inbrott. En elev har rymt sju gånger, men

har icke begått något brott under rymningarna. En elev har rymt fem gånger och även begått inbrott. En elev har rymt tre gånger: också bilstölder och inbrott. Sex elever ha rymt två gånger. Nu står det antecknat här i mina papper, att rymmarna begått bil- och cykelstölder samt gjort sig skyldiga till smärre förseelser. Detta tror jag är litet missvisande, ty i regel har den som rymt nio gånger varit med bland de andra, och det är nog han som lett hela aktionen och också tagit initiativet till de brottsliga handlingar, som företagits under rymningarna. — Slutligen ha sex elever rymt en gång, och det har då varit fråga om smärre förseelser och i ett par fall inbrott.

Jag har velat nämna detta därför att jag tror det är mycket karakteristiskt för hur det går till. Därtill bör kanske lämnas den upplysningen — jag vet inte om befolkningen känner till detta — att det numera finns möjlighet att under vissa förutsättningar få ersättning för skador, som drabbat enskild person genom sådana rymningars tilltag.

Herr **DICKSON**: Herr talman! Jag skulle vilja tillägga att efter de upplysningar jag fått av landsfiskalen rymningssäsongen, om jag så får uttrycka mig, troligen är över för i år, beroende på att vädret är otrevligt att rymma i; han väntade sig sålunda en lugnare period nu. Jag hoppas att de åtgärder, som enligt socialministern äro under utarbetande, skola kunna färdigställas innan nästa rymningssäsong infaller.

Härmed var överläggningen slutad.

§ 2.

Föredrogs den av herr *Håstad* vid kammarens nästföregående sammanträde gjorda, men då bordlagda anhållan att få framställa interpellation till herr statsrådet och chefen för försvarsdepartementet angående åtgärder för ut-

nyttjande av försvarets egna fabriksanläggningars fulla kapacitet för tillverkning av krigsmateriel.

Kammaren biföll denna anhållan.

§ 3.

Till bordläggning anmäldes:

statsutskottets utlåtanden:

nr 233, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser socialdepartementets verksamhetsområde;

nr 234, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser kommunikationsdepartementets verksamhetsområde;

nr 235, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser ecklesiastikdepartementets verksamhetsområde;

nr 237, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser inrikesdepartementets verksamhetsområde;

nr 238, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser folkhushållningsdepartementets verksamhetsområde;

nr 239, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse från skyldighet att erlagga överuttagningsavgift för elektrisk kraft;

nr 240, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av

internationell överenskommelse rörande flygsäkerhetstjänsten på Island; och

nr 241, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning i anledning av sjukdom, som drabbat vissa elever vid tandläkarhögskolan i Stockholm;

bevillningsutskottets betänkande nr 60, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 8 § 3 mom. förordningen den 18 maj 1934 (nr 168) angående postverkets ansvarighet för försändelser och medel, som mottagits till postbefordran; samt

andra lagutskottets utlåtande nr 57, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 och 15 §§ lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete.

§ 4.

Anmäldes och godkändes riksdagens kanslis förslag till

dels riksdagens skrivelse, nr 450, till Konungen angående val av riksdagens militieombudsman och hans ställföreträdare;

dels ock riksdagens förordnanden:

nr 451, för rådmannen Erik Anton Wilhelmsson att vara riksdagens militieombudsman; och

nr 452, för hovrättsrådet Karl Hugo Henkow att vara riksdagens militieombudsmans ställföreträdare.

§ 5.

Justerades ett protokollsutdrag.

Kammarens ledamöter åtskildes här efter kl. 2.10 em.

In fidem

Gunnar Britth.

Tisdagen den 16 november.

Kl. 4 em.

§ 1.

Justerades protokollen för den 9 och den 10 innevarande november.

§ 2.

Upplästes följande till kammaren inkomna läkarintyg:

Härmed intygas att riksdagsman Åke Olofsson, Långgatan 1, Höganäs, sedan 11 november 1948 är intagen å med. avd. lasarettet i Hälsingborg för undersökning, varför det är omöjligt för honom att inom den närmaste tiden infinna sig i riksdagen.

Hälsingborg den 13 november 1948.

Sven Johnsson,

med. dr.

Kammaren beviljade herr Olofsson i Höganäs ledighet från riksdagsgöromålen tills vidare från och med den 11 innevarande november.

§ 3.

Föredrogos, men bordlades åter statsutskottets utlåtanden nr 233—235 och 237—241, bevillningsutskottets betänkande nr 60 samt andra lagutskottets utlåtande nr 57.

§ 4.

Herr *Holmström* avlämnade en av honom undertecknad motion, nr 627, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 313, angående pensionsreglering för vissa förutvarande anställningshavare vid av staten övertagna enskilda trafikföretag m. fl., ävensom efterlevande till sådana anställningshavare.

Denna motion bordlades.

Kammarens ledamöter åtskildes här efter kl. 4.03 em.

In fidem

Gunnar Britth.

Onsdagen den 17 november.

Kl. 11 fm.

§ 1.

Svar på interpellation ang. rätt att vid taxering åtnjuta avdrag för medlemsavgifter till s. k. branschorganisationer.

Herr talmannen lämnade på begäran ordet till

Chefen för finansdepartementet, herr statsrådet **WIGFORSS**, som anförde:

Herr talman! I en med andra kammarens tillstånd framställd interpellation

har herr **Wiberg** till mig riktat följande fråga:

Kommer regeringen att till innevarande eller nästkommande års riksdag framlägga förslag till sådan ändring i gällande skatteförfattningar, att medlemmar i s. k. branschorganisationer eller liknande sammanslutningar berättigas att vid sin taxering avseende 1948 års verksamhet åtnjuta avdrag för medlemsavgifter, som erlagts till dylika organisationer?

Svar på interpellation ang. rätt att vid taxering åtnjuta avdrag för medlemsavgifter till s. k. branschorganisationer.

Till svar härå får jag meddela följande.

Såsom interpellanten framhållit har bevillningsutskottet i våras i sitt betänkande nr 33 understrukit angelägenheten av att regeringen vid 1949 års riksdag förelägger riksdagen proposition med förslag till reglering av avdragsrätten för medlemsavgifter samt skattskyldigheten därför. I enlighet härmed är det min avsikt att för nästa års riksdag framlägga förslag i ämnet; någon proposition till den nu pågående höstriksdagen är däremot inte att förvänta. Huruvida den nya lagstiftningen bör tillämpas redan med avseende å inkomståret 1948, måste enligt min mening bli beroende av lagstiftningens närmare utformning. Skulle lagstiftningen t. ex. beträffande fackföreningsavgifter utformas i enlighet med det föreliggande kommittéförslaget, d. v. s. med avdragsrätt för dylika avgifter, kan lagstiftningen av praktiska skäl knappast tillämpas förrän tidigast i fråga om inkomståret 1949. Vidare vill jag framhålla, att en förutsättning för att lagstiftningen över huvud skall kunna göras tillämplig med avseende å inkomståret 1948 måste vara, att riksdagen hinner fatta beslut i ämnet så tidigt under år 1949, att den nya lagstiftningen kan beaktas redan vid taxeringsnämndernas arbete. Det synes nämligen inte rimligen böra komma i fråga att — om riksdagens beslut skulle komma så sent under år 1949, att taxeringsnämndernas arbete då i huvudsak är avslutat — likväl göra den nya lagstiftningen tillämplig redan beträffande 1949 års taxering.

Härefter yttrade

Herr **WIBERG**: Herr talman! Jag ber att till herr statsrådet och chefen för finansdepartementet få framföra min tacksamhet för svaret på min interpellation. Denna tager som bekant sikte på

huruvida medlemmar i s. k. branschorganisationer eller liknande sammanlutningar skola berättigas att vid sin taxering avseende 1948 års verksamhet åtnjuta avdrag för medlemsavgifter, som erlagts till dylika organisationer. Finansministerns svar visar, att någon proposition till den nu pågående höstriksdagen icke är att förvänta och att finansministern icke är i tillfälle att yttra sig om huruvida den proposition, vilken kommer att föreläggas 1949 års riksdag, kommer att leda till att avdragsrätt medgives för de avgifter, som utgå under det beskattningsår, för vilket deklaration i vanlig ordning skall avgivas 1949.

Naturligtvis skulle jag ha satt värde på ett mera positivt svar och om finansministern med ett ganska stort mått av visshet hade ställt i utsikt en lösning redan för år 1948. Jag tror mig emellertid kunna läsa ut ur svaret, att finansministern delar den uppfattning, som utan tvivel omfattas av bland andra bevillningsutskottet och riksdagen, nämligen att den nuvarande ordningen beträffande medlemsavgifter till branschorganisationer inte är tillfredsställande. Dessa organisationer äro — därom torde vi nog alla kunna vara överens — av utomordentlig betydelse, icke endast för näringslivet utan även för det allmänna. Det är också alldeles tydligt, att de kostnader, som medlemskap i branschorganisationerna medför, för vederbörande företag verkligen innebära en uppenbar omkostnad för inkomstens förvärvande. Som det nu är, äger i regel avdragsrätt likväl icke rum. Avgifterna jämställas med gåvor och medföra en beskattning, uppgående enligt nuvarande skattesatser till ungefär lika högt belopp som hela avgiftsbeloppet. Det är icke heller att undra på att de enskilda företagen minst sagt ha svårt att förstå, att detta kan vara riktigt. Det är icke heller någon överdrift att konstatera, att det nuvarande till-

Utgifter å tilläggsstat I (ecklesiastikdepartementet).

ståndet medför ett icke så ringa mått av irritation.

För att näringslivet över huvud skall kunna fungera i det av statsmakterna skapade Reglerings-Sverige äro branschorganisationer nödvändiga. Dessa medföra naturligtvis ofrånkomliga utgifter, som företagen ha att bära. Men icke nog härmed. Som bekant tillkommer, som det nu är, därjämte en beskattning.

Jag vill i detta sammanhang erinra om att 1948 års bevillningsutskott satte de s. k. branschorganisationerna i en särställning. Utskottet anförde — jag skall tillåta mig citera några ord: »Å andra sidan står det för utskottet fullt klart, att en lösning av frågan om den skatterättsliga behandlingen av medlemsavgifterna — särskilt vad angår avgifter till s. k. branschorganisationer, vilka avgifter i sin helhet eller till övervägande del äro att anse såsom driftskostnader för utgivaren — snarast bör äga rum.»

När man, som jag föreställer mig, på alla håll i verkligheten är överens om att en lagändring är önskvärd, torde det också vara uppenbart, att denna bör genomföras så snart som möjligt.

Frågan om medlemsavgifterna i hela dess vidd inrymmer åtskilliga problem, som kunna giva upphov till många synpunkter och ett flertal överväganden. Om det nu skulle vara så, att man icke hinner underställa riksdagen hela problemkomplexet i så god tid, att ett klart besked föreligger innan taxeringsnämndernas arbete under år 1949 avslutats, skulle man, såvitt jag kan se, dock kunna rätta till de nuvarande icke tillfredsställande reglerna vad beträffar avgifter till kategorien branschorganisationer. En sådan provisorisk lösning stöter knappast på några tekniska svårigheter av annat än förhållandevis ringa omfattning. Jag skulle också, herr talman, vilja sluta med att be finansministern taga denna eventualitet under övervägande. Jag förstår, att finansministern antagligen icke är benägen att nu på

rak arm taga ställning till detta spörsmål. Detta är icke heller nödvändigt. Saken kan naturligtvis anstå till ett stycke in på år 1949.

Överläggningen var härmed slutad.

§ 2.

Föredrogs och hänvisades till bankoutskottet den på kammarens bord liggande motionen nr 627 av herr *Holmström*.

§ 3.

Föredrogs vart efter annat statsutskottets utlåtanden:

nr 233, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser kommunikationsdepartementets verksamhetsområde.

nr 234, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser kommunikationsdepartementets verksamhetsområde.

Kammaren biföll vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt.

§ 4.

Utgifter å tilläggsstat I (ecklesiastikdepartementet).

Föredrogs statsutskottets utlåtande nr 235, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser ecklesiastikdepartementets verksamhetsområde.

Punkterna 1—3.

Vad utskottet hemställt bifölls.

Utgifter å tilläggsstat I (ecklesiastikdepartementet).

Punkten 4.

Akademisk undervisning i statskunskap.

I propositionen nr 303 hade Kungl. Maj:t under punkten 4 föreslagit anvisande av medel såsom ersättning åt förre tjeckoslovakiske ministern i Stockholm Edvard Táborský för meddelande av undervisning i statskunskap vid Stockholms högskola eller eljest enligt universitetskanslerns bestämmande. I enlighet härmed hemställde utskottet, att riksdagen måtte till Bidrag till viss akademisk undervisning i statskunskap å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49 anvisa ett anslag av 10 000 kronor.

Punkten föredrogs; och anförde därvid:

Herr LAGER: Herr talman. Det anslag på 10 000 kronor för undervisning och vetenskaplig forskning i statskunskap, som statsutskottet i denna punkt föreslår, avses skola utgå till en bestämd person, nämligen en viss herr Táborský. Propositionens motivering för detta anslag är ganska knapphändig. Ecklesiastikministern förklarar endast, att det synes honom önskvärt, att Táborskýs vetenskapliga kapacitet kommer den svenska akademiska forskningen och undervisningen i statskunskap till godo.

Jag skall inte yttra mig om Táborskýs vetenskapliga kapacitet, men jag vill erinra något om hans historia. Till början av juni månad i år var han den tjeckoslovakiska republikens sändebud i Stockholm och förestod dess legation här. I början av juni förklarade han sig icke längre kunna uppehålla sin befattning och blev vad man populärt kallar avhoppare.

Vad jag närmast fäst mig vid är emellertid inte detta, utan att hans namn senare förekommit i ett annat sammanhang. En av de ledande borgerliga tidningarna i Stockholm publicerade för

några veckor sedan en artikelserie om Tjeckoslovakien. Författaren, en känd publicist, redogjorde därvid för hur man i utlandet organiserar en kontra-revolutionär motrörelse mot den nuvarande regimen i Tjeckoslovakien. Jag har ingen anledning att misstänka, att artikelförfattaren i den borgerliga tidningen icke är initierad — hans verksamhet under krigsåren tyder på att han har goda förbindelser just med de kretsar, som kunna tänkas vilja ställa sig i spetsen för en sådan rörelse. I denna artikelserie förklarar han, att centrum för denna antitjeckoslovakiska verksamhet ligger i London, men att man räknar med förre ministern i Stockholm Táborský som ledande kraft i denna rörelse i framtiden.

Jag har velat anförda detta när det nu föreligger ett förslag om att riksdagen skall bevilja 10 000 kronor för att herr Táborský även i fortsättningen skall kunna uppehålla sig i Sverige. Den mycket knapphändiga motivering som regeringen lämnat och varav inte ens framgår, om han skall verka vid Stockholms högskola eller på något annat fält inom Sveriges akademiska liv, tyder enligt min mening på att man inte redovisat hela motiveringen för detta anslag. Om riksdagen nu bifaller förslaget, kan det enligt min mening inte gärna uppfattas som någonting annat än en politisk demonstration mot den tjeckoslovakiska republiken. Då jag dessutom förmodar, att den svenska undervisningen och forskningen i statskunskap inte skulle lida något större avbräck, om den inte får tillgång till herr Táborský, ber jag, herr talman, att få yrka avslag på statsutskottets hemställan under punkt 4 i dess utlåtande nr 235.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, herr statsrådet WEIJNE: Herr talman! Vetenskapen är ju i hög grad internationell, och det är ingenting ovanligt att vi här i Sverige söka förvärva fram-

Utgifter å tilläggsstat I (ecklesiastikdepartementet).

stående utländska vetenskapsmän, an-
tingen för fasta tjänster eller för mer
tillfälliga uppdrag.

Sammanhanget i föreliggande fall är
ett helt annat än det herr Lager tror.
Genom att minister Táborský kom att
lämna sin tjänst, blev han disponibel
för vetenskapligt arbete. De sakkunniga
ansågo, att det skulle vara av stort vär-
de att han kunde stanna i vårt land
och gagna Sverige med sina vetenskap-
liga insikter, och de kommo därför över-
ens om att föreslå åtgärder i denna rikt-
ning. Avsikten med detta anslag är så-
lunda icke att man skall kunna försörja
Táborský — han kan bli försörjd på
andra vägar — utan att förvärva en
vetenskaplig kapacitet.

Jag skulle kunna berätta åtskilligt om
hur vi under senare år ha förvärvat ut-
ländska vetenskapsmän, men jag skall
bara nämna ett namn för att visa herr
Lager, att man inte vägledes av ensidiga
politiska skäl. Det finns en framstående
kvinnlig forskare på kärnfysikens om-
råde, Lise Meitner, som får understöd
av statsmedel för att bedriva vetenskap-
lig verksamhet och som väl närmast får
betraktas som flykting från Hitlertysk-
land. När det blir tal om att anlita ut-
ländska vetenskapsmän, böra vi enligt
min mening låta bli att lägga politiska
synpunkter på saken, utan låta detta
vara detta.

Herr ERIKSSON i Stockholm: Herr
talman! Då det ställts ett yrkande om
avslag på statsutskottets hemställan,
har jag begärt ordet för att yrka bifall
till detsamma, och jag ber att som mo-
tivering få hänvisa till vad statsrådet
nyss anfört. Det torde för kammarens
ledamöter stå fullt klart varför herr
Lager anser sig ha skyldighet att yrka
avslag. Jag vill inte gå in på någon
som helst polemik mot honom.

Herr LAGER: Herr talman! Jag vill
till statsrådet Weijne bara säga det, att
ur de handlingar, som föreligga här,

det inte kan utläsas, att svenska veten-
skapsmän uttryckt något önskemål att
just herr Táborský skulle få en läro-
stol vid Stockholms högskola.

Herr HASTAD: Herr talman! Då jag
å tjänstens vägnar haft att göra med
denna sak, skall jag be att få komplet-
tera statsrådets uttalande.

När doktor Táborský frånträdde sin
tjänst, lämnade han in sina vetenskap-
liga skrifter till Stockholms högskola,
och såsom företrädare för statskunskapen
fick jag att ta del av och granska
dem. Det var en ganska stor bunt med
böcker som denne man hunnit utarbe-
ta, huvudsakligen under sin minister-
tid i Stockholm. Han var under denna
tid helt inriktad på en vetenskaplig
bana. Han hade åtskilliga gånger för-
klarat för mig, att han vid första till-
fälle skulle söka en professur vid uni-
versitetet i Prag, och det var just för
detta ändamål han fullföljde sin veten-
skapliga produktion.

Dessa skrifter ha, i den mån de äro
avfattade på något världsspråk, grans-
kats av mig och min kollega, professor
Gunnar Heckscher. Vårt utlåtande till
fakulteten går i huvudsak ut på att det
skulle vara till fördel för svensk veten-
skap, om doktor Táborský knötes till
Stockholms högskola, liksom det vore
en fördel för honom att i anknytning
till en högskola få fullfölja sina veten-
skapliga intentioner.

Jag kanske också bör nämna, fastän
det är en bagatellsak, att mina tidigare
relationer med doktor Táborský inte
varit särskilt livliga, utan tvärtom poli-
tiskt kontroversiella. Det hindrar mig
emellertid inte från att anse, att han
representerar en hög vetenskaplig kva-
litet. Jag vill dessutom hänvisa till det
uttalande, som Englands kanske ledan-
de statsvetenskapsman, professor Bar-
ker, gjort i förordet till ett arbete om
»Tjeckoslovakisk demokrati i arbete»,
ett arbete som också åberopades av
doktor Táborský och som redan förut

Utgifter å tilläggsstat I (ecklesiastikdepartementet).

ingått i högskolans kurslitteratur uti statskunskap.

Jag finner alltså, att doktor Táborský uppfyller alla de kvalifikationer, som kunna krävas för tjänstgöring som föreläsare vid Stockholms högskola. Några politiska synpunkter har högskolan självfallet inte lagt på saken.

Härutöver skulle jag vilja rent personligt anknyta till vad statsrådet anförde. Trots allt vad de svenska myndigheterna med stor välvilja gjort för utländska vetenskapsmän i svensk exil, är det ändå fråga om vi gjort tillräckligt mycket. England och Amerika ha såsom lärare och professorer anställt den ene framstående vetenskapsmannen efter den andre från Tyskland och andra länder, varifrån människor före, under och efter kriget ha flytt. Om man jämför härmed hur många vetenskapsmän som under liknande gynnsamma förhållanden knutits till svenska universitet och högskolor, får man närmast det intrycket, att vi inte i tillräcklig utsträckning utnyttjat den stora kapacitet som vi skulle kunna vinna. Detta vill jag inte ha sagt som något klander mot de svenska myndigheterna, ty i jämförelse med åtskilliga andra europeiska länder ha vi gjort ofantligt mycket mer än de på detta område, men vi skulle nog i vissa fall ha kunnat göra ännu mer till gagn för svensk humanistisk, naturvetenskaplig, teknisk eller medicinsk forskning. När högskolans humanistiska fakultet behandlade detta ärende, skedde det just i denna anda. Man borde, hävdades det, begagna tillfället att till högskolan knyta en framstående ung och lovande vetenskapsman.

Herr LAGER: Herr talman! Bara ett par ord för att intet missförstånd skall uppstå.

Jag har ingenting emot att man till de svenska högskolorna och universitet knytter utländska kapaciteter på

olika områden. Jag har heller ingenting emot att riksdagen beviljar ökade anslag till undervisning i statskunskap eller andra ämnen, och jag har icke heller yttrat mig om Táborskýs vetenskapliga kapacitet, som jag icke kan bedöma. Men jag har yttrat mig om Táborský som politisk figur. Det är ett faktum, att han inte bara har under ganska uppseendeväckande former lämnat en politisk funktion, utan dessutom efter denna tid medarbetat först i *Morgon-Tidningen* och sedan i *Dagens Nyheter* med en rad politiska artiklar. Vad jag dock närmast fäst mig vid var, såsom jag betonade i mitt första anförande, att han förekommer i ett annat sammanhang, nämligen angiven såsom organisatör och ledare för en verksamhet, som organiseras i utlandet och riktas emot den tjeckoslovakiska staten. Det är denna hans verksamhet som gör att ett beslut i riksdagen i dag måste uppfattas såsom en politisk demonstration och att man därför skall avstå från det.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, herr statsrådet WEIJNE: Herr talman! Jag tror det skulle vara rätt nyttigt att direkt av herr Lager få svar på frågan, huruvida Táborský genom sin politiska åskådning skall anses vara diskvalificerad för vetenskaplig verksamhet i ett demokratiskt land? Anser herr Lager det, tycker jag det är rättare med ett bestämt svar, ja eller nej, på frågan.

Herr LAGER: Herr talman! Jag skall genast stå till tjänst med ett svar. Jag anser det icke diskvalificerande för innehavaren av en lärostol i statskunskap vid Stockholms högskola att ha en politisk uppfattning sådan som t. ex. herr Håstads eller herr Weijnes.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, herr statsrådet WEIJNE: Herr talman! Jag ber bara att få konstatera, att svaret blev något svårfattligt, men det kan

Utgifter å tilläggsstat I (inrikesdepartementet).

ju bero på, att det inte var så lätt att svara öppet på frågan.

Herr LAGER: Herr talman! Jag känner icke Táborskýs politiska uppfattning. Jag vet inte om han är socialdemokrat, högerman eller liberal. Jag vet att han inte är kommunist, det är det enda jag kan uttala mig om. Men jag anser icke detta, att han har en konservativ, liberal eller socialdemokratisk uppfattning, vara diskvalificerande.

Tillåt mig, herr statsråd, att ställa en motfråga: Skulle herr statsrådet ha ansett honom kvalificerad för en lärostol i statskunskap vid Stockholms högskola, om han varit kommunist till sin politiska uppfattning?

Chefen för ecklesiastikdepartementet, herr statsrådet WEIJNE: Herr talman! På den frågan svarar jag utan tvekan ja, om han verkligen är en vetenskapsman som söker sanningen och ingenting annat.

Herr LAGER: Herr talman! Jag vill bara då konstatera, att statsrådet Weijne i det fallet skiljer sig från uppfattningar, som förts till togs för ett år sedan. Då ville man nämligen förbjuda medlemmar av den sovjetryska ambassaden att föreläsa, icke vid högskolan utan vid en sidoordnad verksamhet, om den sovjetryska författningen. Det måste väl även statsrådet Weijne hålla med om att sovjetryska diplomater få anses känna sitt lands författning och äro kapaciteter på det området.

Överläggningen var härmed slutad. Herr talmannen gav propositioner dels på bifall till utskottets hemställan i förevarande punkt dels ock på avslag därå; och biföll kammaren utskottets berörda hemställan.

Punkten 5.

Utskottets hemställan bifölls.

§ 5.

Utgifter å tilläggsstat I (inrikesdepartementet).

Föredrogs statsutskottets utlåtande nr 237, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser inrikesdepartementets verksamhetsområde.

Punkterna 1—3.

Vad utskottet hemställt bifölls.

*Punkten 4.**Världshälsovårdsorganisationens rörelsefond.*

Punkten föredrogs; och yttrade därvid:

Herr RUBBESTAD: Herr talman! Som jag vid denna punkt avgivit en blank reservation, vill jag med några ord anföra vad som är avsikten med densamma.

Jag vill från början tillkännagiva, att min reservation icke avser att yrka avslag på det föreliggande anslaget. Så länge vi äro medlemmar av denna organisation och våra ombud vid konferenserna gått in för att vi skola betala det som vi åläggas, menar jag att det är vår skyldighet att fullgöra detta. Men jag vill vid detta ärendes behandling giva till känna, att jag tror att riksdagen icke varit tillräckligt informerad, när vi beslöto att ansluta oss till denna hälsovårdsorganisation. I den proposition, som 1947 förelades riksdagen, uttalades det, att kostnaderna visserligen icke kunde då bestämmas, men man förutsatte att kostnaderna icke skulle överstiga 50 000 kr. Det belopp, som man då begärde, var 50 000 kr., och i detta belopp inkluderades icke mindre än 30 000 kr. för en planerad vanförevårdskonferens här i Stockholm det året. Då vi i år under elfte huvudtiteln behandlade frågan om anslag till denna organisation, var även där be-

Utgifter å tilläggsstat I (inrikesdepartementet).

loppet fixerat till 50 000 kr. Det var därför med en viss överraskning jag läste i föreliggande proposition, att Kungl. Maj:t redan utanordnat 221 000 kr. till organisationen i fråga och dessutom begärde ytterligare 120 000 kr. i tilläggsanslag. Det är ju betydligt högre summor än de som man ställdes inför, då riksdagen beslöt ansluta sig till denna organisation.

Vi finna av propositionen att den stat, som är upprättad för tiden från den 1 september till den 31 december innevarande år, alltså fyra månader, slutar på 4 800 000 dollars. Det betyder i svenska pengar omkring 17 miljoner kronor, och detta endast för en tid av fyra månader. Visserligen ingår i detta belopp en del engångskostnader, men de ordinarie utgifterna bli mycket höga, jämfört med vad man föreställde sig, när vi gingo in för denna organisation.

Ett 60-tal länder äro anslutna till organisationen, och bland dem är Sverige ett av de mindre. Man tycker verkligen med hänsyn till det ringa befolkningstal, som vi ha jämfört med andra länder, att det icke är rimligt med detta stora belopp för Sveriges vidkommande. Det är visserligen inte precis samma bidragsgrunder som beträffande Förenta Nationerna, nämligen 2,04 procent av kostnaderna, utan här har man räknat med ett visst antal enheter, varvid 5 enheter skulle svara mot 0,04 procent. I stort sett blir det emellertid samma bidragsandel som till Förenta Nationerna eller i runt tal 2 procent. Detta torde för Sveriges vidkommande vara alldeles för högt med hänsyn till vårt befolkningstal och även med hänsyn till den nytta, som vi enligt min mening kunna ha av denna institution. Jag skulle därför vilja vädja till regeringen, att den försöker få ändrade betalningsvillkor, om vi skola vara med i denna organisation, och att våra avgifter framdeles sättas betydligt lägre än vad som presenteras i denna proposition. Om icke detta lyckas, hemstäl-

ler jag till regeringen att taga under övervägande, huruvida vi i fortsättningen böra vara med i denna organisation med dess höga kostnader.

Herr talman! Det var detta jag ville giva till känna vid denna punkt.

Chefen för inrikesdepartementet, herr statsrådet **MOSSBERG**: Herr talman! Sättillvida är jag alldeles överens med herr Rubbestad att kostnaderna för denna organisation te sig stora och att kostnaderna äro högre än vad vi räknade med, när vi anslöto oss till densamma. Jag kan också vara ense med herr Rubbestad på ytterligare en punkt, nämligen att Sveriges andel i denna organisations kostnader från vår synpunkt sett beräknas efter en alltför ofördelaktig metod. I princip deltar Sverige i den internationella hälsovårdsorganisationen med samma procentuella andel i utgifterna som gäller beträffande vårt medlemskap i Förenta Nationerna. Det torde vara herr Rubbestad väl bekant, att Sverige i Förenta Nationerna flera gånger framfört den åsikten, att våra kostnader beräknas för högt. Vi ha intagit alldeles samma ståndpunkt i hälsovårdsorganisationen, men när hälsovårdsorganisationen beslutat att tills vidare fördela sina kostnader efter samma regler som gälla för Förenta Nationerna, ha vi icke ansett oss ha andra möjligheter än att böja oss för denna princip.

Herr Rubbestad använde ordet »missledd» på tal om den proposition, som framlades för riksdagen förra året angående Sveriges anslutning till världshälsoorganisationen. Jag vill i anledning därav göra kammaren uppmärksam på att det i propositionen uttryckligen sades ifrån, att man icke alls kunde beräkna de kostnader, som skulle följa med Sveriges anslutning till världshälsovårdsorganisationen. Det framhölls emellertid, att vi kunde beräkna, att det vid sidan av denna organisation kunde

Utgifter å tilläggsstat I (inrikesdepartementet).

bli ett viktigt internationellt samarbete på hälsovårdens område och att kostnaderna för detta samarbete kunde komma att uppgå till ungefär 50 000 kronor om året, varav 30 000 kronor för en vanförekongress. Med hänsyn till dessa omständigheter ansågs att anslaget, i avbidan på närmare erfarenhet, icke borde uppföras med högre belopp än 50 000 kronor.

Herr Rubbestad var inne på tanken, att vi, om Sverige icke kunde få en mera fördelaktig betalningsfördelning, skulle överväga att utträda ur denna organisation. Jag vill i anledning därav säga, att världshälsovårdsorganisationen har en praktiskt taget hundra procentig anslutning, alltså med deltagande från så gott som alla länder i världen. I varje fall är anslutningen till hälsovårdsorganisationen vida mera omfattande än vad anslutningen till Förenta Nationerna är. Det är alldeles uppenbart, att med den relativt höga standard, som i varje fall kroppssjukvården har i vårt land, Sverige under de närmaste åren kommer att i den internationella hälsovårdsorganisationen huvudsakligen vara en givande part och icke en tagande. Men när det gäller ett humanitärt arbete av den beskaffenhet, som denna organisation bedriver, böra vi icke — när det gäller att överväga, om vi böra stå kvar i den eller icke — uteslutande anlägga den synpunkten, vilken nytta vi själva ha av ett deltagande i organisationen. De pengar, varmed denna organisation arbetar, komma under de närmaste åren att användas för höjande av hälsovården inom sådana områden av världen, där denna vård är alldeles speciellt eftersatt. Pengarna komma att användas för att bekämpa vissa former av sjukdomstillstånd, som nu efter kriget te sig som särskilt bekymmersamma. Jag vill bara peka på sådana områden som tuberkulosvården, barnavården och kampen mot könssjukdomarna, där mycket kraftiga åtgärder äro nödvändiga, om man skall kunna bringa

hälsovården upp på en tillfredsställande nivå.

Jag tror alltså att vi ha handlat rätt, när vi anslutit oss till världshälsovårdsorganisationen, och jag tror icke, herr talman, att vi skola överväga att utträda ur denna organisation, även om vi icke skulle kunna uppnå en fördelaktigare beräkning av kostnaderna än vad för närvarande gäller.

Herr RUBBESTAD: Herr talman! Jag vill icke bestrida, att denna organisation har åtskilligt nyttigt arbete att utföra, men när man ser alla de regler och bestämmelser, varmed denna organisation sysslar, exempelvis dessa ständigt återkommande internationella listor över sjukdomsorsaker, kan man icke undgå att ställa sig undrande. En hel del av allt detta skulle man kunna undvara. Om vi skola vara kvar i denna organisation, skulle jag vilja uttala en vädjan om att man rensar bort en hel del onödigt kraf, som nu finns och som brukar vara betecknande för alla internationella kommittéer, som tyckas ha till uppgift att diskutera en hel mängd saker utan så stort reellt värde. Om man kunde få bort dylikt dött gods ur denna organisation, skulle jag tycka att ändå något vore vunnet med vårt lands medverkan i densamma.

Chefen för inrikesdepartementet, herr statsrådet MOSSBERG: Herr talman! Jag skulle vilja säga till herr Rubbestad, att vi väl alla här i Sverige ha den uppfattningen, att dessa stora internationella organisationer arbeta tungt, och att vi ibland, när vi se vad som kommer därifrån, tycka att det är bra mycket papper som flyter fram. Därför är det enligt min mening också fullt naturligt, att Sverige och dess delegater söka verka för att organisationen skall bli så ändamålsenlig som möjligt och att vi böra göra vårt inflytande gällande för att en onödig överorganisation icke skall uppkomma på detta område. Men

Interpellation ang. arbetstillstånd för brandstationer och branddammar i kommunerna.

jag vill betona, att det är fråga om en demokratisk organisation och att Sverige har möjlighet att medverka med sin röst, men att Sveriges inflytande icke kan sträcka sig längre.

Härmed var överläggningen slutad. Kammaren biföll utskottets i punkten gjorda hemställan.

§ 6.

Föredrogs vart efter annat:
statsutskottets utlåtanden:

nr 238, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1948/49, i vad propositionen avser folkhushållningsdepartementets verksamhetsområde;

nr 239, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse från skyldighet att erlägga överuttagningsavgift för elektrisk kraft;

nr 240, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av internationell överenskommelse rörande flygsäkerhetstjänsten på Island; och

nr 241, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning i anledning av sjukdom, som drabbat vissa elever vid tandläkarhögskolan i Stockholm;

bevillningsutskottets betänkande nr 60, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 8 § 3 mom. förordningen den 18 maj 1934 (nr 168) angående postverkets ansvarighet för försändelser och medel, som mottagits till postbefordran; samt

andra lagutskottets utlåtande nr 57, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 och 15 §§ lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete.

Kammaren biföll vad utskotten i nämnda utlåtanden och betänkande hemställt.

§ 7.

Interpellation ang. arbetstillstånd för brandstationer och branddammar i kommunerna.

Herr talmannen lämnade på begäran ordet till

Herr von SETH, som anförde: Herr talman! Det utrikespolitiska läget är tyvärr knappast ägnat att inge de europeiska folken någon större trygghetskänsla. Allvarliga motsättningar råda alltjämt mellan de båda stormaktsblocken, och någon definitiv fredlig lösning av problemen synes ej kunna uppnås. Situationen är uppenbarligen sådan, att varje land måste vara berett att kunna försvara sin frihet och sitt nationella oberoende.

Det moderna kriget har ingalunda visat sig skona civilbefolkningen vare sig i städer och tätorter eller på den rena landsbygden. Hemvärn och civilförsvar fylla därför en större uppgift än kanske någonsin tidigare såsom integrerande delar i den rent militära försvarsmakten.

Det civila försvaret kräver ofrånkomligen för sin effektivitet ett starkt brandförsvar, icke endast vid industriella och liknande anläggningar utan också i kommunerna. Nu rådande förhållanden inom detta speciella brandförsvar torde icke uppfylla de krav riksdagen genom lagstiftning den 13 oktober 1944 föreskrivit och stadgat. I skilda paragrafer av den då beslutade brandlagen utsåges bl. a., att kommun är skyldig att anskaffa och underhålla materiel, byggnader och andra för brandförsvaret erforderliga anordningar, brandtorn likväl undantagna, samt att draga försorg om nödig vattentillgång för släckning av brand, dock allenast i den mån oskäligen kostnad därigenom icke åsamkas kommunen. Vidare stadgas angående statsbidrag till uppförande av brandstationer att, under de villkor som i kungörelsen angivas,

Interpellation ang. arbetstillstånd för brandstationer och branddammar i kommunerna.

statsbidrag må vid uppförande av brandstation utgå till kommun, vilken den 1 juli 1944 icke ägde brandstation men jämlikt bestämmelserna i brandlagen är skyldig att ha dylik byggnad.

Oaktat det beviljats statsbidrag till uppförande av brandstationer för förvaring och vård utav lagenligt anskaffad materiel ha alltjämt åtskilliga kommuner i landet icke i rimlig tid erhållit byggnadstillstånd därtill, trots kraftig tillstyrkan från såväl vederbörande länsbrandinspektörer och länsstyrelser som statens brandinspektion. Det har vid en av Landskommunernas förbund verkställd utredning — vilken föranlett styrelsen för detta förbund att i skrivelse den 1 september 1948 till statsrådet och chefen för socialdepartementet begära vidtagande av åtgärder till rättelse av dessa missförhållanden — framkommit, att flera kommuner ha oerhörda svårigheter att i brist på brandstationer skydda sina dyrbara, enligt brandlagens bestämmelser anskaffade brandsprutor och annan materiel. Ofta får detta inhysas i garage, logar o. s. v., vilka icke ge tillräckligt skydd och ej heller kunna uppvärmas, varigenom brandförsvarets effektivitet avsevärt minskas. Då under nuvarande förhållanden betydelsen av ett välordnat brandförsvaret framstår särskilt starkt, synes det att anledning bör föreligga för statsmakterna att beakta de här anförda synpunkterna och om möjligt lämna förtursrätt för uppförande av brandstationer vid fördelningen av byggnadstillstånd.

Vad här sagts gäller kanske i ännu högre grad anläggandet av branddammar, enär tillgång på vatten för brandsläckning givetvis är än viktigare än att brandbilar, motorbrandsprutor, slang etc. förvaras i för ändamålet anordnade lämpliga lokaler. Stora värden lära i avsaknad av branddammar under detta och föregående år ha gått förlorade på grund av brand. Statsbidrag till anläggande av dylika dammar

ha beviljats åtskilliga kommuner i enlighet med kungl. kungörelsen den 13 oktober 1944, men kommunerna ha icke kunnat erhålla arbetstillstånd, enär byggnadskvoten icke tillåtit det enligt vad som meddelats från arbetsmarknadsstyrelsen.

Trots den omsorg statsmakterna sålunda visat kommunernas brandförsvaret genom anvisandet av statsbidrag för anskaffning av brandmateriel och anläggande av branddammar, är läget i fråga om landets civila brandförsvaret långt ifrån tillfredsställande på grund av här påtalade svårigheter att i nödig omfattning medge kommunerna erforderliga byggnadstillstånd.

Med stöd av vad jag sålunda anfört hemställer jag om kammarens tillstånd att till herr statsrådet och chefen för inrikesdepartementet få framställa följande fråga:

Är herr statsrådet beredd att medverka till sådana åtgärder i fråga om byggnadskvoteringen, att arbetsmarknadsstyrelsen kan erhålla rätt att med förtur bevilja arbetstillstånd för uppförandet av brandstationer och anläggandet av branddammar i kommunerna?

Kammaren biföll denna anhållan.

§ 8.

Anmäldes och godkändes bevillningsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 453, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 8 § 3 mom. förordningen den 18 maj 1934 (nr 168) angående postverkets ansvarighet för försändelser och medel, som mottagits till postbefordran.

§ 9.

Justerades protokollsutdrag.

Kammarens ledamöter åtskildes här efter kl. 11.57 fm.

In fidem
Gunnar Britth.